

Anh Tiệp năm nay đã hơn bốn mươi tuổi. Anh lập gia đình đã lâu nhưng mẹ anh lúc nào cũng muợn cơm quyên trên anh. Mẹ anh thường con nết khó với con và hay la mắng con. Bất cứ làm việc gì và dù công việc bao nhiêu, anh Tiệp cũng không thể làm cho mẹ vui lòng. Lên lên trong sự nghiêm khắc của mẹ, anh cũng trở thành khó khăn với chính mình. Bây giờ, dù làm được việc tốt, hay thành công, anh cũng không bằng lòng với chính mình. Riêng đối với mẹ, mẹ khi bà cười buồn hay đau ốm, anh cảm thấy trách nhiệm đó đè nặng trên anh, mà bà cười hay than với anh. Bà sống với hai người con gái thì một thì u bang khá xa. Mẹ lập nên một gia đình cho biết bà sống đến thăm và ăn uống với gia đình anh. Bà thường xuyên ngày rảnh báo cho biết bà sống đến ngày nào, lúc mấy giờ đến anh ra phi trường đón. Điều đặc biệt là bà thích đến vào giờ ăn trưa, trong giờ làm việc, và dù biết con phải đi làm, bà nói thường rằng bà chỉ muợn anh đón chứ không muợn và anh đón bà.

Khi mẹ gọi báo tin sống đến chơi, nếu anh Tiệp ngạc nhiên hay trở ngại ngạc nhiên, bà chỉ nói ngay: "Con không muợn mẹ thì thôi, năm nay mẹ ở nhà ăn Tết một mình cũng được." Hoặc nói: "Con không thể bỏ vài giờ để đi đón bà già bệnh hoạn của con sao?" "Con cái gì mà quý hóa quá, bây giờ mẹ mẹ biết con có thể không hay không." Khi đến thăm với con, bà thường nói: "Con biết là mẹ nhiều bệnh lắm, nhưng con với cha con nếu cho mẹ thì được có cho mẹ hay biết gì, mẹ không ăn được như thế đó. Tôi bây giờ cũng nên tập ăn uống con thì đi là vậy, cái gì cũng ăn rồi là khỏe thân đó." Nghĩ đến những lời trên, dù mẹ cha đến mà anh Tiệp đã cảm thấy ngao ngán. Anh thường mẹ và sống sàng làm tốt cho mẹ vui, nhưng hầu như mẹ anh không muợn vui. Lúc nào bà cũng buồn than và bao giờ bà cũng nhìn thấy khuyết điểm của anh. Tiệp không dám nói hay làm gì trái ý mẹ, anh cảm giác chỉ u mê trong mẹ việc; nhưng dù anh cảm giác bao nhiêu, bà vẫn không vui, còn anh thì chỉ thấy nặng nề chán thêm.

Đây là tiêu biểu và mẹ bà mẹ thường năm mà chúng tôi trình bày trong câu chuyện gia đình kể trước: mẹ người mẹ này đặc tài, khó tính, hay chỉ trích con cái và muợn con dù bao nhiêu tuổi và vẫn không quyên của mẹ. Nhưng bà mẹ khó tính và hay chỉ trích con có một khả năng đặc biệt trong việc nhìn thấy lỗi của con. Bà không chỉ thấy những lỗi trong một mà cũng thấy những lỗi tiềm ẩn mà người khác không thấy, và một khi nhìn thấy khuyết điểm của con, bà phải sửa ngay, bất kể là con đang ở đâu và có ai chung quanh. Bà không cần biết sự sửa của bà sống làm con xấu hay đau đến như thế nào. Nhưng bà mẹ này muợn cho mẹ người biết là dù con bà đã lớn, bà vẫn có quyên trên con; dù trong thời kỳ khi bà không có khả năng hay phẩm tính của một người lãnh đạo. Một điểm nổi bật khác nữa các bà mẹ đặc tài và hay chỉ trích con là khi con trai bắt đầu có bạn gái, dù là người con gái nào, bà cũng nhìn thấy vô số khuyết điểm của người đó. Bà có sống trong trí tiêu chuẩn của người xã hội đáng với con trai của bà, và theo tiêu chuẩn đó, có lẽ không người con gái nào xứng đáng làm con dâu của bà. Các nhà tâm lý học cho biết, nhưng bà mẹ hay chỉ trích con và khó khăn với con là người có một nhu cầu đặc biệt trong quan hệ với người chung quanh. Các bà thường sợ hãi, lo lắng, không bình an và không bằng lòng với chính mình. Nhưng bà mẹ này cần tình thương và cần

những ông đưa vào chăm sóc con. Các ông làm như mình không cần ai chăm sóc, yêu cầu những ông mua quần áo là mình muốn mua. Những bà mẹ này thường hay la hét to tiếng, dỗi nũng nịu và gây gổ với những người. Cách nói năng và cách chăm sóc như vậy đó chính là cách để bà che giấu con người thật, bất an, đau đớn; để không ai nhìn thấy và thấy rõ con người yêu cầu của mình.

Tiến sĩ Norman Wright, trong quyển sách đưa ra: "Những đàn bà thật hai trong hôn nhân của bạn" cho biết, nếu một bà mẹ nuôi dạy con trai trong những điều kiện như sau đây, thì con trai và người vợ tương lai có thể phải đối diện với khó khăn trong hôn nhân và trong quan hệ với bà mẹ chăm sóc.

1. Nói cho con trai biết, con là niềm vui, là phần thưởng duy nhất của mẹ trong tất cả những đau khổ, khó khăn mà mẹ phải chịu đựng để có được con.
2. Lúc nào cũng khen con, ca ngợi con, công chiếu và bao phủ con trong tình thương mến cách quá đáng, đến nỗi khi nào con thấy người khác.
3. Dạy con rằng khi con lớn và trở nên thành công, con sẽ làm những việc lớn lao để biết ơn cho mẹ đã đến đáp công ơn của mẹ.
4. Bao bọc chăm lo cho con mọi việc, để con không bao giờ phải thất vọng hay buồn phiền.
5. Gieo trong tâm trí con tư tưởng sai lầm rằng, mọi người phải cho con làm bất cứ điều gì con muốn, vì con sẽ trở thành một người để biết ơn, làm những điều để biết ơn trong đời.
6. Ngăn cản con tự quyết định cho mình những mục tiêu con muốn và trông chờ sẽ đạt được ý của mẹ trong mọi quyết định.
7. Không sẵn sàng thừa nhận khi con làm điều gì sai lầm dù chỉ một chút, làm mẹ phải đi u khi nào con.

8. Khiến con nghĩ rằng vì những mục tiêu lao động trong cuộc đời, con không nên để ý đến phái nữ, nghĩa là không nên có bạn gái.

9. Tôi trong con niềm tin rằng những sự cung cấp cho con tất cả mọi điều mà con mình gặp gỡ với nhau mãi mãi.

10. Cho con cảm thấy rằng mọi thứ có toàn quyền trên đời sống con và con mang ơn mọi thứ mà tất cả mọi sự vì mọi người đã sinh ra con và cung cấp mọi nhu cầu cho con.

11. Qua lời nói và hành động, cho con thấy rằng cung cấp những nhu cầu cần thiết cho con là một gánh nặng lớn đối với mọi người.

12. Bày tỏ sự bất bình và lo lắng khi con có vẻ thân thiện với một người nào.

13. Cho con thấy rằng không những trong hiện tại những cuộc đời con phải mang ơn mọi người mãi mãi.

Những cách đối xử và dạy dỗ con trai trong những ngày trên nhúm cho con thấy rằng con mang ơn mọi thứ mà tất cả mọi người và con là người duy nhất đem lại niềm vui và hạnh phúc cho mọi người. Đây là một gánh nặng quá lớn mà người mẹ đặt trên vai con. Những người đã trở nên thành hay thành công trong đời cũng không thể làm tròn những điều trông mong này của mọi người. Những bà mẹ dạy con theo mục tiêu trên sự tỏ ra những đứa con trai hèn yếu, vụng về và muỗn còm quyên trên phái nữ.

Những bà mẹ đòi hỏi sự toàn hảo nơi con cái

Chúng ta đã biết về năm mục tiêu mà để lại những hậu quả tiêu cực trên đời sống con trai. Thứ nhất là những bà mẹ công nhận, nhận quyền trong gia đình. Thứ hai là những bà mẹ quá công nhận chi tiêu con trai. Thứ ba là những bà mẹ quá yêu cầu, lúc nào cũng tùy thuộc vào con. Thứ tư là những bà mẹ tự làm khổ mình và thứ năm là những bà mẹ đức tài, khó tính, lúc nào cũng chỉ trích con. Mục tiêu mà thứ sáu, để lại những hậu quả tai hại trên đời sống con là những người đòi

hỏi sự toàn hảo nơi con, đặc biệt là con trai. Các bà mẹ này trông mong nơi con một điều không thực tế, đó là muốn con toàn hảo trong mọi mặt. Các bà rất giỏi trong việc tìm thấy lỗi của con, hầu như họ có một nhu cầu không bao giờ thỏa mãn là nhu cầu cho ra khuyết điểm của con, và khi thấy điều sai sót của con, dù nhỏ đến đâu, họ cũng phải chỉ ra và sửa sai ngay. Nếu có ai nói sao bà khó với con cái, bà sẽ bảo rằng: "Tôi chỉ muốn giúp đỡ mai một nó khỏi bị nhúng vấp vấp lộn hên, đau đớn hên." Họ nói với con: "Thầy ng con mẹ mẹ nói ra nhúng điều này để giúp con." Nhúng sự thật là nhúng tên thầy ng con phải chịu vì lỗi chỉ trích của mẹ đem lại nhúng tai hại hơn là ích lợi. Trách nhúng thật bỉ hay làm lỗi của con, bà mẹ này thầy ng nói thế nào để con xấu hơn, bỉ tên thầy ng và vì áp lực của mẹ mà phải thay đổi. Điều đáng thầy ng là, để con trở thành người để bà trút hết nhúng bức xúc và che giấu nhúng bỉ toàn của chính bà. Nhúng để con bị mẹ chỉ trích và sửa sai thầy ng xuyên suốt ngày không dám làm gì cả. Vì bỉ tên mình làm sự không đúng, không toàn hảo như mẹ mong muốn nên người con làm việc gì cũng chần chừ, trì hoãn, dè dặt trở thành người có tính hay chần chừ và không làm nên việc gì. Người mẹ đòi hỏi sự toàn hảo nơi con không chỉ dùng lời nói để con khiếp sợ nhúng cũng trừng phạt, cau mày và làm khi dùng sự im lặng để đe dọa để con thấy sự bỉ bình của mình.

Đức Chúa Trời ban cho chúng ta gia đình để người trong gia đình yêu thương nhau, trò chuyện với nhau, hầu như nhau, thông cảm và nâng đỡ nhau. Chúa không muốn cha mẹ dùng sự im lặng để đe dọa, trừng phạt con cái hay con cái dùng lời nói để làm tổn thương cha mẹ. Chúng ta cần noi theo nguyên tắc sống và cư xử cao đẹp sau đây của Thánh Kinh: "Chỉ có một lời nào ra từ miệng anh em, nhúng khi đáng nói, hãy nói một vài lời lành giúp ích cho và có ích lợi cho kẻ nghe đến. Phải bỏ khỏi anh em nhúng sự cay đắng, buồn giận, tức mình, kêu rêu, miệng nhúng, cùng mọi điều hung ác. Hãy yêu nhau cách nhân từ, đầy dẫy lòng thương xót, tha thương nhau như Đức Chúa Trời đã tha thương anh em trong Chúa Cứu Thế vậy" (Ê-phê-sô 4:29 & 31-32) (còn tiếp).

Minh Nguyên

Chàng Trình Phát Thanh Tin Lành